

Educar, cosa de tots

ELS ACORDS POLÍTICS, UN REPTE I UNA ESPERANÇA

Avui en dia és una cosa ja assumida per tothom que l'escola no és l'única ni tal vegada la més important institució que educa; que la socialització i la construcció de coneixements dels infants i els joves és compartida des de molts d'àmbits: la família, el carrer, la televisió, la publicitat... tot educa. I que, per aquesta mateixa raó, és molt important establir una comunicació permanent entre escola i societat perquè són dues instàncies que s'influeixen mútuament.

Abordar els complexos reptes de l'educació actual no pot ser eficaç si es fa únicament des de l'escola o per separat per cada una de les institucions que hi incideixen. Cal abordar aquesta tasca des d'una perspectiva global, aglutinant esforços, compartint inquietuds, intercanviant experiències.

L'escola integrada en l'entorn i l'entorn impregnat d'escola. És en aquest marc que sorgeixen iniciatives i projectes que es defineixen al voltant d'una idea: la ciutat educadora o els projectes educatius de ciutat.

La configuració de les noves institucions locals i autonòmiques ens donen peu a una reflexió conjunta escola-societat.

En la línia de l'educació en valors que es veu tan necessària en la nostra escola actual propugnam el respecte a la diversitat: diversitat cultural, diversitat social, diversitat en els ritmes i nivells d'aprenentatge, però també diversitat en els principis religiosos, ideològics, de concepcions. Contemplam aquesta diversitat com una riquesa i com una font de progrés i de desenvolupament.

A la vegada, som conscients que aquesta diversitat pot generar conflictes, però no contemplam el conflicte com un factor negatiu sinó al contrari, com una eina per avançar. El que pot ser negatiu o positiu no és el conflicte en sí sinó la resposta que donem a aquest conflicte.

Per tal que la resposta sigui positiva i beneficiosa per a tots, hem d'educar els/les nostres alumnes en la capacitat d'arribar a **acords**, trobar punts de coincidència, aprofundir en allò que ens uneix més que en allò que ens separa, saber renunciar a aspectes particulars en benefici del col·lectiu...

Tot açò exigeix el desenvolupament de determinades habilitats que s'han de treballar i fomentar a l'escola... i a les altres instàncies educadores. Habilitats com saber escoltar l'altre, pensar en la part de raó que hi pot haver en el que l'altre diu, saber argumentar les pròpies raons, modificar el propi punt de vista quan calgui, atacar els arguments de l'altre però mai no la persona, etc.

Treballar l'acord, el respecte a l'altre, la convivència potser ens obliga a certes renúncies i no és un camí senzill i de vegades no dona fruits o beneficis immediats però, com diu Pere Darder: "Les relacions positives amb els altres (...) són bàsiques per a l'establiment dels valors i per al comportament ètic equilibrat."

Per poc que ens hi esforcem veurem ràpidament un paral·lelisme en allò que nosaltres pretenem desenvolupar a les nostres escoles i instituts i allò que hauria de ser un desideratium en les nostres institucions actual. A la nostra societat menorquina i a la nostra Comunitat Autònoma se'ns presenta un repte a nosaltres com a ciutadans però molt especialment se li presenta als representants que hem elegit per a les nostres institucions: saber fer de la diversitat una font de riquesa i de progrés, ser capaços d'arribar a acords, d'avançar a partir de la pluralitat d'idees i de propostes, d'aprendre a viure i a conviure amb aquesta pluralitat lluny de pensaments únics que s'imposen damunt els altres i que es pretenen com a veritats absolutes i excloents.

Açò és el que nosaltres com a Moviment de Renovació Pedagògica reclamam per a les nostres escoles i açò és el que volem per a la nostra societat. Els nostres representants polítics, aquells que hem triat perquè governin les nostres ciutats, s'han d'esforçar per a esdevenir models de comportament social, que els nostres infants i els nostres joves puguin veure reflectit en ells allò que nosaltres pretenem des de les nostres escoles. Aquest és el repte i a la vegada l'esperança.